

BISERIC'A SI SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economică.

Ese o data in seputemana: Duminec'a.

Pretiulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria pe anu . . 5 fl.—cr.
" " " " " jum. anu 2 „ 50 „
Pentru România si strainatate pe anu 7 „ — „
" " " " " , j. a. 3 „ 50 „

Pretiulu insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondintele să se adreseze Redacțiunii
dela „BISERIC'A SI SCOL'A“ in Aradu, la
institutulu pedagogicu-teologicu, éra bani la
secretariatulu consistoriului romanu ortodoxu
din Aradu.

Conscientiositatea in oficiu.

Timpulu nostru, in care materialismulu modernu incepe a petrunde pana in clasele cele mai de jos ale societății, se distinge fara indoilea prin tendenția acea nefasta, ce o vedi manifestandu-se mai in totu loculu: de a lucra putiu séu chiar nimicu si a duce o viéția cât mai comoda si mai abundanta in tóte.

Acésta trăsura universala si caracteristica a timpului a inceputu a se manifesta si in biserica. Multi functionari de ai nostri nu cauta altceva, decât cum si-ar sporí venitele, si si-ar imputiená lucrulu, fara se aiba in vedere, ca alt'a le este detorintia si chiamarea. Reu mare este acest'a pentru tiér'a intréga, multu mai mare este elu in se pentru biserica, unde functionari aru trebui se fia mai cu séma astadi, in aceste timpuri de grea cercare, adeverati apostoli, inspirati numai de o singura ideia, de o singura dorintia: de a lucra la ridicarea bisericei si a neamului romanescu.

In astfelu de impregiurari detorintia presei este de a-si ridicá vocea contra acestei tendenție nefaste si a o combatte din tóte puterile, arestandu-i consecintele.

Valórea morală si fericirea ori carui omu depinde dela modulu, cum si-scie implini detorintiele impreunate cu positiunea, ce occupa in societate. Standu lucrulu astfelu valórea si bunastarea ori carui functionari este dependinte dela modulu, cum si-indeplinesce detorintiele impreunate cu oficiulu, ce imbratiséza. Aici se arata puterea si greutatea functionariului, dar chiar in punctulu acest'a se intempla forte adesea cele mai mari inconveniente.

Sunt adeca mai in totu loculu functionari, cari pórta cutare oficiu numai din profesiune,

si anume că se aiba unu titlu in lume si o positiune, dupa carea se traiésca. Nu acést'a este inse chiamarea unui functionari, din contra totu omulu, carele occupa o functiune, fia ea de orice categoria, trebuie se aiba inainte de tóte in vedere scopulu si chiamarea oficiului ce-lu pórta, si precum ne am indatinatu a numi reu pe lucratorulu, care nu cauta se lucre stepanului seu, ci numai se tréca diu'a, si se-si capete plata: toema asia mare calamitate este pentru corporatiunea, carei'a servesc, functionariulu, carele nu-si identifica persón'a si tóte ale sale cu oficiulu.

In totu loculu pót face mari servitie o buna controla asupra functionarilor. Aceasta controla este inse unu midilociu, carele nu pót face din ori cine pe adeveratulu functionariu, cu atât mai vertos, ca multe sunt caile, prin cari pót cineva aretă ca in aparentia si-implinesce detorintiele fara ca acést'a să-se intempe in realitate astfelui. De aceea numai unu lucru este si remane, carele face pre adeveratulu functionariu si anume: conscientiositatea in oficiu, no calitate, pe carea nu o pót impune nimenui nici strictetila legii, nici control'a cea mai severa, decât numai inim'a, numai vointia firma a omului, carele occupa o functiune.

Conscientiositatea functionariului, de carea vorbim, nu este altceva decât identificarea intereselor sale, a persoanei sale chiar cu oficiulu, ce-lu pórta, séu cu alte cuvinte starea aceea, in carea functionariulu nu doresce, si nu cauta altceva, decât cum se satisfaca mai bine oficiului seu. Individulu condusu de acésta tendenția nu are in lucrările sale altceva in vedere, decât modulu, cum ar poté promova mai bine causele incredintate lui. Elu lucra si traiésce numai pentru oficiulu seu. Functionariulu, care lucra astfelui nu promováza numai interesele generale, ci de odata cu acestea promováza si interesele

sale proprii. Corporatiunea este multiemita cu elu, ér elu indestulit u stare si sortea sa.

Noi suntemu tare departe de acésta stare. Chiar acésta impregiurare ne face inse se lamentam continuu, se cartimu contra sortii, si asia dicendu se ne plangemu dilele.

Nu ne merge bine nici la preoti, nici la invetiatori. Caus'a este inse, ca nu-i merge bine poporului, talp'a casei si stelpulu nostru, alu functionarilor sei. Ér de ne vomu intrebá, de ce nu-i merge bine poporului, vomu aflá in multe locuri, ca vin'a o portamu noi, ca adeca in locu de a-lu conduce, in locu de a-lu ridicá din miseri'a, in, carea se gasesce, lu-parasimu cu usiurintia, lu-negligamu si despretiuim, fara se observamu, ca ruin'a lui insemenéza ruin'a nostra.

Poporulu nu este nici bunu, nici reu, decât numai asia, precum lu-facemu noi. In urmare, daca nu ne place, ca poporulu este seracu si amaritu, si nu pote, séu chiar nu voiesce a-si implini detorintiele facia de noi, functionarii lui, atunci ar trebuí se ne intrebàmu mai antaiu pre noi, ce amu facutu pentru ridicarea lui, si vomu aflá, că dieu, acést'a este forte putienu, si ca in mare parte noi purtamu vin'a la tóte.

Este o ordine naturala in lume, dupa carea se tractéza tóte dupa meritu, si anume fapt'a buna se remuneréza, ér fapt'a rea se pedepsesc. Acestei ordine trebuie se ne plecàmu capulu cu totii, si astfelui nici unulu nu se poate nici decum asceptá la altceva, deeát la sórtea pe care o merita. De aceea se nu ne surprinda nici decât starea nostra a functionarilor bisericesci, pentru ea este numai o consecintia naturala a faptelor nostre. In urmare daca voimu, cá acésta sórte să-se stremute in viitoriu, se cautamu se ne stremutamu si noi, si apoi potemu fi siguri, ca nu ni se va intemplá nici cea mai mica nedreptate.

Sórtea nostra, a preotilor si invetiatorilor este dependenta de starea poporului. Cum va fi starea lui, asia va fi si sórtea nostra. De aceea este timpulu supremu, ca se ne indentificam interesele nostre cu ale lui, si se ne insusim in mesura mai mare acea calitate, dela carea depinde valórea si trecerea nostra inaintea lumii: conscientiositatea in ofieiu.

Dr. Iosif Hodosiu.

In nóptea de 27 Noemvre c. v. a. c. trecù la cele eterne unulu din cei mai distinsi barbati ai bisericei si natiunei romane: Dr. Josif Hodosiu, asesoru referinte scolaru alu consistoriului

archidiecesanu, membru academiei romane de sciintie din Bucuresci, membru ordinariu si secretariu II alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu etc.

Trecerea lui cea pré timpuria din acésta lume a lasatu in profundu doliu nu numai numerós'a sa familia, ci asia dicendu intréga natiunea, carei'a i-a servitu cá demnu luptatoriu in totu decursulu vietii sale. Incependu dela miscarea Romanilor din Transilvani'a din 1848 si pana la mórtea sa elu a fost unulu din membri distinsi ai generatiunii ce muncì pentru regenerarea natiunii romane.

„Modestia personificata, inima resoluta, vointia tare, minte clara, studiu inaltu, semtiementu nobilu, cultura européna, dicee unu biografu — tote le gasim in Hodosiu; unic'a passiune, ce o are este iubirea de patria, si apoi acelu bunu, ca tace si face. Adeverat caracteru romanescu!“

Reposatulu numerá abia 51 de ani. Elu parasi lumea in o etate, cand ar fi mai potutu face inca mari servitie natiunei, pentru care a traitu.

Inmormentarea s'a intemplatu in Sibiu Dumineca in 30 Noemvre v. la órele $2\frac{1}{2}$ dupa amédi eu mare pompa. Pe sieriu erau depuse mai multe cununi de flori. Dupa servitiulu funebrau tienutu in biseric'a din suburbia iosefinu par. Zech. Boiu tienù unu discursu funebru, in care enumera cu elocinti'a-i cunoscuta meritele defunctului ca barbatu alu natiunei si bisericei, ér la mormentu tienù unu discursu bine semtitu dlu G. Baritiu, in care accentua cu puterea unei inimi semtitórie, meritele barbatului, ale carui remasitie pamentesci le inghitte acum pamentulu.

Depunendu si noi o lacrima de iubire si de dure re pre mormentulu luptatorului, ce ne parasesee, i-dicem, se-i fia tierin'a usiora si memori'a eterna!

Regulamentu *)

de revisuirea si editarea cartiloru bisericesci romane.

Art. 1. Cartile bisericesci se voru tipari atât cu litere latine, cât si cu litere cirilice dupa cum trebuinti'a va cere.

Ortografi'a cartiloru cu litere latine va fi cea adoptata de Academ'a Romana. Acést'a inse nu impiedica pe St. Sinodu de a face óre care imbunatatiri ortografice in folosulu exactei tran-

*) Votat u de santulu sinodu alu Romaniei in sessiunea din urma.

scrieri a orthografiei cirilice si a pronuntiei limbbei. Ér pentru cartile cu litere cirilice va servi de norma ortografi'a esistenta in cartile aflatore acum in usulu Bisericei Romane, si anume in cartile tiparite in M-rea Neamtiului.

Art. 2. Se va infintia in Capital'a Romaniei o tipografie pentru editarea treptata a cartilor Bisericesci, dupa cum trebuintele voru cere. Tipografi'a se fie inzestrata cu tota trebuitore pentru functionarea ei. Dreptu care se se céra dela guvernui mijlocele trebuitore pentru acestu sfarsitu. Inaltu Prea Santitul Mitropolit Primatu, Presiedintele Stlui Sinodu, consultandu omeni experti in art'a tipografica, va stabili suma necesara pentru tipografi'a Bisericesca, si va face mijlocire la guvernu, ca aceea suma se se prevedea anualu in budgetulu Statului.

Art. 3. Se va institui unu comitetu compus din persone competente, care se poseda cunoscintele teologice si limbistice, necesare la traducerea cartilor Bisericesci din limbele, in cari au fostu ele scrise si din care ele s'au tradus in limba nostra, spre a putea verifica acele traduceri si a le perfectiona, unde trebuintia ar cere. Limbele a caroru cunoscintia se cere la revisuirea cartilor bisericesci suntu: Elin'a Slavona si Ebraic'a. Acest'a din urma pentru Biblia, mai alesu pentru Vechiul Testamentu, carele se reproduce in o mare parte in cartile serviciului divinu alu Bisericei, atat in ceterile numite *paremii*, cat si in stilu si in manier'a de a scrie a poetilotu autori ai cartilor cultului Bisericei nostre.

Membrii comitetului editoru trebuie, pe langa o deplina cunoscintia a limbbei si literaturei romane, se cunosea aceste limbi seu celu putieni cate un'a din ele. Ei voru fi in numeru de cinci seu celu putinu in numeru de trei, si voru fi salariati de Guvernul celu putinu cate cu 200 lei noi pe luna. Ei voru fi alesi si numiti de catra St. Sinodu.

Art. 4. La revisuirea cartilor bisericesci se va procede in modulu urmatoriu:

Cartile de revisuitu se voru recomanda de catra St. Sinodu presiedintelui comitetului, care va regula imediatu procederea la revisuire.

Cartile revisuite si aprobatate de toti membrii comitetului se voru inainta apoi St. Sinodu, carele observandu revisuirea comitetului si gasindu-o indestulatore, va trimite carteua respectiva la Directorulu tipografiei bisericesci spre tiparire.

Comitetulu la revisuirea cartilor bisericesci se va conforma regulelor urmatore:

a) Va alatura carteua de revisuitu cu originalulu, dupre carele ea a fostu tradusa.

b) O va confrunta si cu alte traduceri facute mai de nainte de pe acelu originalu atat

in limb'a romana, cat si in alte limbi, si la locurile dubiose, echivoce, ori neprecise, va prefera pre aceea traducere, care se va parea mai potrivita cu originalulu, seu la trebuintia va face o noua traducere a acelui locu.

c) Va observa ca in limb'a romana se fie esprimate ideile originalului cu exactitatea grammaticală, logica si theologica.

d) Terminii theologici si cei bisericesci stabiliti de Sinode si de Biserica pentru exprimarea dogmelor si a credosilor bisericesci, trebuie se fie tradusi cu cea mai scrupulosa exactitate, adoptandu la nevoie chiar terminii originali grecesci si investindu-i in forma romana, spre a inlatura perifrasele cele de prisosu.

e) Fraseloru se va da turnur'a limbbei romane pe cat va ierta fidelitatea traducerei. Nu trebuie inse arbitrarmente a se parasi turnurea cea clasica, carea adesea ori transpare in traducerea romana anterioara, si carea da limbbei bisericesci gravitatea si majestatea cuventului lui Dumnedieu.

f) La exprimarea ideelor in romanesce se respecte principiul popularitatii limbbei, atat de multu respectat de vechii traducefori Romani; pe cat inse aceasta regula nu va fi in oppositie cu trebuintia de a exprima ideile originalului cu tota exactitatea loru, esactitate, precarea adesea ori traducatorii cei vechi o au sacrificatu popularitatii. Limb'a nostra astadi este mai inaintatea si mai bogata in forme si expresiuni, de cat inainte. Biserica, desi eminamente conservatoare, este totu deodata o mare scola pentru poporulu, unde elu se cultiva si intelectualminte si moralicesce, invitata treptatu si idei si expresiuni.

g) In chestia puritatiei limbbei se se ferescă de ori ce extremitati si arbitraritati ce se vedu in literatur'a nostra moderna. Inalta ce o expresie intrebuintata in limb'a bisericesca, ori de ce provenintia ar fi ea in origina sa, este intielusa de romani si primita in limba; si esprima bine ideia originala, si alta expressie equivalenta nu este in limb'a poporului, aceea se va mentine si in viitoru. D. e. dicerile: *Slava, Slavescu, Slavitu, Proslavescu*, unii din editorii moderni au credut ca facu mai bine inlocindu-le cu *marire, marescu, maritul, prea murescu*, si, a; inse in tota limbile culte alta este *slava* si alta *marire*; a lepada prin urmare acestu evenimentu, ne avendu altulu equivalentu, insemna a saraci limb'a si a o prosti. De aceea dicerile pdoptate in limb'a bisericesca din limbele, cu care romani a fostu in contactu, numai atunci se se schimbe, cand ar fi altele romane de aceiasi insemnare d. e. *poporu* in locu de *norodu, timpu* in locu de *vreme, dreptu credinciosu* in

locu de *pravoslavicu* s. a. Séu candu dicerile intrebuintiate pana acum ar fi in opositie cu eufoni'a limbei romane, precum : *blagoslovenie polulojnitia, bogoslovenie, voscresna, peasna, blagorodie, bogorodicina, troicinicu, pavecernititia, obednita, slavoslovia, presfestlna, osvestanie, blagocestie* etc. bunulu simtiu romanescu cere că aceste vorbe care nu potudobandi cetatiene in limb'a Romana, se se inlocuiésca cu altele romane equivalente, si la nevoie chiar se li se preferă termini originali grecesci, precum s'a si facutu cu unele pana acum, adoptandu-se d. e. dicerile : *ghaiasma* in locu de *osvestanía*, *buna cinstire* in locu de *blagocestie*, *bunavestire* in locu de *blagoostenie*, *marturisire* in locu de *spovedanie*, *teologie* in locu de *bogoslavie*, *oda* séu *cantare* in locu de *pésna*, *docsologia* in locu de *slavoslovie*, *bine-cuventare* in locu de *blagoslovenia*, *triodiu* in locu de *tripiasnitu*, *mesmoptica* in locu de *polusnosnitia*, *tipica* in locu de *obednitia*, *orthodoxie* in locu de *pravoslavie*. s. a.

In totu casulu inovatiunile limbistice in limb'a cartiloru bisericesci se ingadue numai intru căt ele voru fi cerute de o vederata trebuintia, provocata de esactitatea expresiunei séu de estetica ceruta de ori ce limba culta. De aceea tóte traducerile moderne de termini bisericesci, cari sunt contra logicei, archeologiei, artei poetice si musicale bisericesci, se se inlatureze si se se coréga ca se corespunda cu insemnările loru originale. Se nu se admita d. e. termeni de acei fabricati de editorii cartiloru bisericesci mai in urma la Ramniculu Valcei sub repausatulu episcopu Calinicu, precum : *Serare* in locu de *Vecernie*, *Siedienda* in locu de *Siedalna*, *asemnanda* in locu de *Podobie*, *ascultatoriulu* in locu de *Ipacoi*, *Luminanda* in locu de *sfelilna* etc. pentru ca sunt né-logice si ne-corespondietore cu ideile originale. Termeni musicali si poetici, acei originali grecesci, precum : *Idiomela*, *Prosomie*, *Melodie*, *Armonie*, *Simphonie*, *Oda*, *Imnu*, *Stich*, *Stihologie*, *Acrostich*, etc. se se adopte si in cartile nòstre bisericesci, in loculu celoru slave : *Samoglasnica*, *Podobie*, *Peasna*; séu a traduceriloru perifratici precum : dulce — cantare, Impreunaglasuire, Stichul-cel-de pe-margine etc.

Art. V. Revisiunea cărlorur bisericesci se va incepe de la cele mai putinu voluminóse, si mai des intrebuintate, precum sunt d. e.

Orologiulu (Ceaslovulu), Euchologiulu, (Molitfeticnul), Liturgiarulu, Psaltirea, Evangelia, Apostolulu, apoi voru urmá cele mai voluminóse si mai costisitóre, precum : Octoichulu, Triodulu, Pentecostariulu, Mineile lunarie, Tipiculu, Biblia, s. c.

Art. VI. Daca dupa revisuire si aprobarare ver unulu dintre ierarchi, séu alta persoáa, aru

voi a tipari ver o carte bisericesca cu cheltuiél'a sa in tipografi'a bisericesca, atunci platindu costul tipariului va putea dispune de cartile tiparite dupa buna voint'a sa.

Art. VII. Cartile ce se voru tipari cu cheltuiél'a Statului vor fi incredintiate Directoriului Tipografiei, care le va distribui unde trebuint'a va cere, si va incasa pretiulu loru, carele totu deauna trebuie se fia moderatu, representandu analogi'a capitalului cheltuitu cu tiparirea si unu-procentu moderatu conformu cu acelu stabilitu in tiéra de casele de creditu ale Statului, spre a se inlesni cumperarea cartiloru de cei ce vor avea nevoie de densele. Directoriulu va da comptu in fia-care anu S-tului Sinodu de banii incasati de pe tiparirea si vendiarea cartiloru. Sinodulu va regula cele de cuviintia pentru pastrarea si intrebuintarea escedentalui ce ar resulta.

Art. VIII. Când tipografia si-va forma capitalu in de ajunsu pentru intretienerea sa, va inceta ajutoriulu datu de Stat, si ea va continua a functiona prin propriele sale mijloce.

Art. IX. Directorele tipografiei trebuie se fia o persoáa distinsa atât prin sciintia căt si prin onestitate, si se depuna si o garantie in valóre egala cu sum'a de bani ce i-se va incredintia spre administrare. Sciint'a i-se cere pentru ca se pótá esecuta tiparirea cu cea mai mare fidelitate si esactitate, pentru ca se nu se introduca in carti gresieli si omisiuni, precum acésta din nenorocire s'a intemplatu la editarea cartiloru bisericesci in fost'a tipografia a Metropoliei din Bucuresci, când din lips'a unui Directore competentu s'au strecurat o multime de gresieli in envinte si omisiuni de intregi frase, ceea-ce a compromis fórtate cartile aceleia. Directoriulu tipografiei va fi alesu de Sinodu in intiegere eu Ministrulu de Culte si aprobatu de Domnitoriu, elu va fi salariatu si va administra tipografi'a cu avutulu ei sub controlululu Sinodului impreuna cu Ministrulu de Culte, pana când tipografi'a se va intretine de statu, éra dupa ce ea va avea midilócele sale proprii de intretienere, va remanea numai sub controlulu S-tului Sinodu.

Art. X. Inaltu P. P. S. S. Episcopi se ié mesuri, ca pana la realisarea nouei editiuni a cartiloru bisericesci, se nu se tolereze a se face de catra Bisericanu in limb'a cartiloru bisericesci esistente nici o schimbare séu inovare arbitraria nici sè-se adopte prin biserici vre o editiune noua de carti bisericesci, abatuta de la vechile editii, si cari s'ar fi facutu fara censur'a si aprobara S-tului Sinodu, că-ci numai asia se va putea infrana passiunea de inovatiune, care de unu timpu a cuprinsu pana si pre cei mai putieni carturari, de a se arata progresisti, modificandu dupa capulu loru expresiunile cartiloru

bisericesci, chiar si unde nu trebuie modificate nimicu.

Art. XI. Înaltu Prea Santitulu Metropolitu Primatu, Presiedintele S-tului Sinodu, se staruiesca in numele Sinodului si a intregei biserici Romane, la guvernulu Mariei Sale Domnitorulu Romanilor, ca aceste mesuri propuse de St. Sinodu pentru tiparirea cartiloru bisericesci se-se aplice fara intardiere prin procurarea mijlocelor necesarie pentru infiintiarca si intretienerea tipografiei cu personalulu trebitoru, atât pentru tiparirea cât si pentru revisuirea cartiloru bisericesci. La sessiunea viitóre Inalt Prea Santia Savă incunoscintia pe St. Sinodu despre resultatulu mijlocirei sale la guvernul si despre mesurile ce s'ar fi luatul pentru infiintarea tipografiei, pentru ca St. Sinodu se pótă indeplini cele ce se ceru din partea pentru neintardiat'a revisuire si editare a cartiloru bisericesci.

Acestu regulamentu s'a votatu de Sf. Sinodu in siedinti'a sa din Noembre 1880.

Presiedinte, Metropolitu Primatu alu Romaniei Calinicu.

Iosifu Metropolitu Moldovei.

Melchisedechu Episcopulu Romanului.

Inocentie Episcopu de Buzeu

Calinicu Episcopu Husiloru.

Episcopu alu Argesului Ghenadie alu II-lea.

Iosifu Episcopulu Dünarei de josu.

Calinicu Stratonichias Bacaoénulu.

Iosifu Botosieneanulu

Eremia Galateanulu.

Silvestru P. Pitesteanulu.

Valerianu Ramniceanu.

Inocentie M. Ploestianu.

Calistratu Berladénulu Archiereu.

"Ortodoxulu."

Aniversarea Iuarii Plevnei.

In diurnalulu „Romanulu“ cetimur urmatórele:

Este dreptu, este patrioticu, este bine că o tiéra se celebreze cu solemnitate aniversarele ei gloriose și binefacetóre; e bine se celebrează chiaru acele aniversari ce-i aducu aminte că într'o di, a primitu o lovitura, i-s'a factu o rana care inca nu s'a vindecă, care nu se poate vindeca.

Este bine pentru că acele celebrari intretinu si desvolta in poporul sentimentele de detorie si de drepturi, si intretinu emulatiunea generatiunilor. Dara precum aniversarele triste nu trebuie se destepte in poporul idei de resbunare, ci de mai mare inteleptiune, de staruintia, totu astfelii aniversarele gloriose nu trebuie se destepte in sufletele cetățeniloru idei de mandria ce s'aru traduce printre pernicioasa ingamfare, ci idei de iubire si de devotamentu catra patrie si de recunoscintia pentru cei cari au lucratu la seversirea faptelor celor bune care insufa nouelor generatiuni dorinti de-a mari si intari moscenirea ce-a primitu.

Solemnitatea de ieri a fostu insemnata prin impartirea drapeleloru la noile regimenteri si prin unu actu de recunoscintia catra Augusta sora de Cariata, care in timpulu resbelului s'a devotatu la misiune, atât de nobila, cea mai nobila intre toate, pentru femei in asemenea timpuri, aceea de-a ingrijii de sörtea ranitiloru.

Sociile oficiarilor nu poteau alege o aniversara mai nemerita pentru a areta Suveranei Romaniloru recunoscintia loru, a armatei, a tieri intregi pentru aceea, care, că o adeverata Dómna, a luat initiativa acestei misiuni de caritate ce a luat unu asia mare aventu in tiéra si care a afirmatul, odata mai multu, căt de nobilu este sufletul Romanului.

Din'a cand se serba caderea Plevnei, era in adveru diu'a in care trebuie se se incoronediti si iubirea, si nobil'a si binefacetórea missiune a femeii in persóna Dómnei Romaniloru, in numele vitejii armate care, cu eroismu luptase in giurul si in fati'a acelei cetati.

De deminéti stradele principale ale orasului incepusera a se inpodobi cu stéguri.

Bulevardulu dela calea Victoriei pana la Eforia Spitalelor era inpodobitu cu stéguri, care falfaia suptu unu ceru seninu. Pe piétia, dinaintea statuei lui Mihai Vitézulu, s'a radicatu unu cortu-pavilionu pentru AA. LL. RR. Domnulu si Dómna. La pôlele statuei s'a gramaditu arme in grupe forte elegante, din mijloculu carora se radică o femeia — Romania séu Biruintia, Rosboiulu séu Pacea.

In drépt'a si in stang'a scării principale a universitatii s'a infiintatou doue logi pentru corpulu diplomaticu si corporile legiuitoré. Vestibululu Palatului e inpodobitu cu multu gustu, precum si scar'a pana la sola unde s'a depus statu'a pe care sociile oficiariloru din armat'a romana o ofera A. S. R. Dómna, precum acum unu anu oficiarii armatei au oferit u sabia A. S. R. Domnului. Pe la 12 ore, bulevardulu era plinu de lume. La óra 1 sosira MM. LL. RR. Domnitorulu calare si urmatu de statulu seu maioru si unu escadronu de gendarmi; Dómna in trasura la Daumont. Pe totu drumulu dela Palatul pana la Universitate, publiculu aclamá pe MM. LL. si regimenterile care veniau in urm'a Loru.

Dupa binecuvantarea religioasa a drapeleloru, M. S. R. Domnulu in parti drapelele fiacarui colonelu.

Acesta ceremonia terminata MM. LL. RR. strabatura Bulevardulu si se dusera la Universitate unde era espusu frumosulu grupu de marmora, pe care sociile oficiariloru ilu ofereau M. S. R. Dómnei.

Aci Dómna Cernatu in numele Dómnelor cari oferira statu'a, rosti urmatoriulu discursu.

"Maria Ta!"

"Sociile oficiariloru, interprete credintiose ale simtieminteloru tuturor femeilor romane, depunu cu respectu si iubire acestu omagiu de recunoscintia la picioarele M. T. R. care, că o mama doiósa, Ai alinatu dorerile filorul si fratorul nostri castigati in lupta pentru independentia tieri.

"Se traesci M. T. Regala!"

"Se traiésca M. S. R. Domnitorulu, Carolu I. ani multi si fericitu pentru prosperitatea si gloria Romaniei."

A. S. R. Dómna Romaniloru, adancu miscata respunse prin urmatoriulu discursu si publiculu intregu aplaudà cu entusiasm nu numai nobilele si romanescile simtieminte ce esiau din anim'a Dómnei,

dara si pronunci'a cuvintelor cari esiau dintr'o gura cu totulu romanésca.

„Cuvintele sunt prea slabe, că se ve supunu cât sunt de adancu misicata, la privirea mnui daru, insufletitul de o iubire atât de adeverata si atât de calda.

„Sunt indoitul miscata prin amintirea timpului, in care animele nôstre, animele socielor, ale mameloru, ale surorilor ostenilor tremurau de spaima si de dorere.

„Acestu daru este monumentulu suferintelor, care ne-au apropiatu, care ne-au unitu, care au facutu din noi tóte nisce surori nedespartite. Acestu chipu sapatu in marmora, nu me aréta numai pe mine, ci pe tóte cate ati facutu aceleasi sacrificie, pe tóte cate ati adusu aceeasi iubire; căci actiunea mea singuratica aru fi fostu prea neinsemnata, daca nu amu fi lucratu tóte, că si cum amu fi fostu numai una siugura, la acelasi lucru si cu acelasi cugetu.

„Fia acestu daru monumentulu tuturoru femeiloru romane, care că si eroii nostrii, si-au facutu datori'a loru catra tiéra.

„Ferésca Dumnedieu că vre unu nou resboiu se vie asupra holdelor nôstre, si se zadarnicësa munc'a si bine-facerile pacii.

„Dara daca timpuri de none incercari aru veni, atunci sunt in credintia, că ne vomu indeplui inca mai bine datoriile nôstre, intarite cum suntemu astadi, prin esperient'a dobandita.

„Inca odata, ve multiemescu, iubitelor mele surori, pentru acésta dovéda viua a dragostei si a increderei, cu care m'ati norocitu.

„Me bucuru din sufletu, că generatiunile viitoré vor vedea in marmura, cum femeile romane au onoratu si au iubitu pe Dómn'a loru.“

MM. LL. RR. se retrasera si se întorsera in Palatu cu suit'a Domnésca, in aceeasi ordine cum venisera, si aclamate la plecare, că si la venire, in totu lungulu drumului pana la Palatu.

Dupa plecarea MM. LL. RR. publiculu navalii in sal'a unde erá espusu grupulu de marmura si nu fu de cât o voce spre a admira acésta lucrare de arta si de anima, care speramu că va remanea espusa mai multe dile, pentru ca asfeliu toti se o pôta vedea.

Cu ocasiunea dilei de ieri, M. S. R. Domnulu a datu urmatorulu ordinu de di pe armata:

In altu ordinu de di.

Diu'a de astadi este o data pururea nestérsa in istori'a nôstra. Ea a inceputu stégulu romanu cu lauri nemurirei, si a resplatit vitej'i'a vóstra prin independent'a Romaniei.

Am alesu dara acésta mare di, că se consacru corporile din nou formate, incredintiandu, onorei, curagiului si devotamentului loru, santulu simbolu alu Patriei, pe care fratii vostrii l-a au purtat cu atâta gloria pe campulu de resbelu.

Fratii de sange si de anima, am incredere că veti sci a calca pe urmele eroiloru, cari l-au botezat cu sangele loru, personificandu intrenșul, că si densii, onorei, vieti'a si datori'a vóstra catra Patria.

Se traiésca Romani'a:

Se traiésca armat'a!

Datu in Bucuresci, la 18 Nov. 1880.

Caro Iu.

D i v e r s e .

* **Atentatul contra Dului Ioan Brăteanu.** În diu'a de 2 Decembrie pe la órele $5\frac{1}{2}$, la iesirea din Camera unu individu anume Petrarău, avendu antecedentele cele mai rele a lovitu c'unu cutitul pe dlu Ioan Brăteanu, presedintele consiliului de ministri. D. Brătianu i-a oprit bratiul, astfelu in cât cutitul a strapunsu numai paltonulu, la partea peptului. D. Brătianu s'a luptat singuru cu atentatorul, desi acest'a este unu omu tare, in timpu de câteva secunde. In acea lupta, d. Brăteanu a fostu fôrte usioru ranit in doue locuri la capu si la unu locu la obrazu. Inse din fericire este numai pelea atinsa. In acea lupta, alergandu d. Goga, a lovit la capu pe atentatoru cu bastonulu, apoi unu usieru si 2, 3 deputati pusera mana pe atentatoru. D. Brăteanu a venit in data acasa; doi medici au venit asemenea si dupa ce au spalatu sangele, au facutu pansamentulu declarandu ca nu este absolutu nimicu seriosu in aceste usiôre rane. Atentatorul a fostu in data arestatu si justiti'a informéza; elu s'a servit de unu entitul nou cu lama de vr'o 20 centimetre. Lovitur'a de bastonu, data de d. Goga, a ruptu cutitul in patru bucăti. Cutitulu s'a gasit petat in doue locuri cu sange.

* **Camera Romaniei,** in fati'a odiosului atentat comis in contra vietiei primului ministru, d. I. Brăteanu, a luat uimitorulu conclusu:

„O deputatiune de 30 membrii ai Parlamentului, trasi la sorti cu intregulu biurou va mérge se felicite pe domnulu Brăteanu si famili'a d-sale pentru fericit'a salvare a vietiei sale, arestandui una-nimele simpatii ale reprezentatiunii nationale.“

* **Statu'a Dômnei Romaniei,** cum afilum din „Pressa“, este unu admirabilu grupu de marmura alba sculptat de man'a unui italiano dupa modelulu facutu de dl. Stock. Acestu grupu, precum indicaramu dejá, represinta un'a din scenele cele mai miscatòrie ale animei omenesci: Dómn'a Romaniloru, in costumu de dama de caritate a Societatii Crucea Rosia, prezinta unui soldatu romanu greu ranit medicamentele necesarie pentru vindecarea lui. Atitudinea Dômnei, serie numitulu diuaru, aplecata in genunchi langa soldatu, pozituna acestuia pe patulu de durere, gibera'lui de o parte si chipiul de alt'a, cadiute ca din intemplantare, sunt asia de naturale, asia de bine nimerite, incât ar crede cineva, ca vede unu tablou animatu inaintea ochilor sei. Indoiturile rochiei si velului, incretiturile manecutielor Dômnei sunt luate cu o rara finetia, ca si tunica soldatului, ca si cismele si pantalonii lui. Dar ceea ce isbesce mai cu deosebire pe spectatoru la vederea acestui grupu admirabilu, este durerea, suferint'a, dar totdeodata rabdarea si fericirea soldatului, care e mandru, vediindu-se ingrijitul chiar de suveran'a lui; ceea ce misca sufletulu, este simtiementulu de caritate crestina, de compatimire de sora, ce se vede stralucindu pe figur'a grava si intristata a Dômnei Romaniloru.

Concurs.

Pentru ocuparea postului invetiatoreescu din comun'a **Zsupunesci** et filia **Balosesci**, protopresbiteratulu gr. or. alu Fagetului; se escrie concursu pana la **15 Ianuariu 1881 st. v.**

Emolumentele suntu: 240 fl. v. a. bani; cuartiru naturalu si 3/4 jugeru de gradina.

Doritorii de a ocupa postulu acest'a suntu avisati; ca petitiunile loru, conformu stat. org. bis. instruite; se le subscérna protop. tractualu pana la terminulu susindicatu.

Zsupunesci et Balosesci la 25 Noemvre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Atanasiu Ioanoviciu**, m. p. protopresbiteru.

Pentru vacant'a parochia de clas'a III din **Cilu** in protopresbiteratulu Buteniloru cu venitulu unei sessiuni de pamantu aratoriu si fenatiu, cu cuartiru liberu si gradina, cu folosirea tacseloru stolarie si a birului indatinatu de 1 medida cucurudiu sfarimatu dela 110 case. — prin acésta se eserie concursu cu terminu de alegere **la 21 Decembrie a. c.** pana candu recurintii si-voru poté substerne recursele sale subsemnatului comitetu pe calea oficiului pprale.

Cilu, la 21 Novembre 1880.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: **Constantinu Gurbanu** ppbiteru.

In urmarea decisului Venerabilului Consistoriu din 18 Iuliu a. c. Nr. 1521 neareteuduse la prim'a publicare nici unu concurrentu, se escrie de nou concursu pentru deplinirea parochiei vacante din comun'a **Chisdi'a**, protopresbiteratulu Lipovii pana in **21 Decembrie a. c.** in carea diu'a se va tiené si alegerea.

Emolumente sunt una sesiune de pamantu, si cortelul liberu, si 100 fl. din fondulu preotiesc. Preotulu flitoriu va fi deodata si invetiatoriu.

Recentorii dela cari se cere calificatinne de clas'a III. vor ave a-si inaintá recursele sale instruite cu documintele recerute la parintele protopopu Ioanu Tieranu in Lipov'a.

Chisdi'a 30. Septembre 1880.

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine: **Ioanu Tieranu** m. p. protop.

Pentru postulu de capelanu pe langa parochulu Voiu Sîrbu din **Rusc'a** se publica concursu cu **terminu de 30 de dile**. Emolumente suntu 1/3 din venitele parochiale si adeca:

40 fl. socotiti dupa 11 jug. aratura si fenatiu
50 fl. din stolariulu calculatu pre 5 ani si
10 fl. din alte venite..

Concurrentii au se substérrna suplicele instruite cu documentele prescrise de stat. org. si de norm. cons. pana la numitulu terminu prin oficiulu protteralu din Caransebesiu..

Rusc'a in 16. Novembre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protopopulu tractualu.

Pentru deplinirea parochiei vacante din comun'a **Petirsiu**, de clasa III. impreunata cu postulu invetiatoreescu cu terminu **panz la 21. Decembrie a. c.** in carea di se va tiené si alegerea.

Emoluminte sunt:

1. un'a sesiune de pamantu, de 30 jugere, birlu dela 120. case, un'a mesura de bucate, stol'a indatinata, si intravilanulu.

2. dela postulu iuviatoreescu: 60 fl. pentru unu porcu 30 fl. pentru lumini 6 fl. pentru sare 2 fl. 80 cr. 16 meti de grâu. 16 meti de cucuruzu, 12 orgii de lemne — in bani socotitu 218 fl. 80 cr. si 4. jugere de livada.

Recentorii instruandu-si recursele in sensulu celor prescrise, si adresate comitetului parochialu, au a le transpune Rvs. D. protopopu Ioanu Tieranu la Lipov'a.

Petirsiu 20 novembre 1880.

Comitetuiu parochialu.

In intielegere cu mine: **Ioanu Tieranu** m. p. protop.

Infintiandu-se de nou in Comun'a **Jebelu**, cottulu Timisiului o Scól'a gr. or. rom. Confes. pentru fete; deci conformu ord. Consist. Nr. 17 Octomvre a. c. Nr. 493 S. prin acésta se eserie concursu pentru deplinirea postului invetiatoreescu cu o invetiatore la mai susu amintit'a scol'a cu terminu pana in finea lui **Decembrie a. c. st. v.**

Emolumente suntu 400 fl. v. a. 24 Metri de lemn din care are a se incaldi si scól'a, 10 fl. pentru cercetarea conferintelor, 8 fl. pentru scripturistica si cortelul liberu cu 2 incaperi si cu gradina pentru legumi.

Doritorele de a ocupá acestu postu suntu avisate recursele loru instruite in sensulu st. org. bis. a le subscrerne parintelui Protopresbiteru Alesandru Ioanoviciu in Jebelu pana la mai susu indicatulu terminu si totodata au a se prezenta in vre-o Domineca séu serbatore si in S. Biserica.

Jebelu in 22 Novembre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Alesandru Ioanoviciu** m. p. protop. si inspectoru scolariu.

Conformu resolutiunei prea Venerabilului Consistoriu diecesanu ddtu 16 Octobre 1880 Nr. 788 pentru ocuparea postului de capelanu langa neputinciosulu parochu Pavelu Borca din **Petrivasila** Protopresbiteratulu Panciovei, se escrie concursu pana la **28 Decembrie 1880.**

Emoluminte conformu declaratiunei numitului parochu sunt a trei'a parte din töte veniturile preotiesci din acea parochie de classa prima.

Doritori de a ocupá acestu postu suntu avisati ea conformu statut. organicu si regulamentului provisoriu pentru parochii se si astérrna suplicele sale in terminulu indicatul mai susu, officiului Protopresbiteratulu gr. ort. rom. alu Panciovei.

Petrivasila in 24 Neemvre 1880.

In contielegere cu Comitetulu parochialu

S. Dimitrieviciu m. p.
Protopresbiteru.

Pentru statiunea invetiatorésca din comun'a **Povergin'a**, protopresbiteratulu gr. or. alu Fagetului, se escrie prin acésta concursu, cu terminulu pana la **10 Ianuarie 1881 st. v.**

Emolumintele suntu: 210 fl. v. a. bani; 8 orgii de lemn din cari se se incaldisca si scól'a; 3 jugere de pamantu aratoriu cuartiru naturalu cu 1/2 jugeru gradina.

Doritorii de a ocupá postulu acest'a se-si adreze petitiunile loru instruite conformu statutului org. bis. oficiului protopresbiteralu din Faget; pana la terminulu sus indicatu.

Povergin'a, 23 Noemvre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Atanasiu Ioanoviciu**, m. p. protopresbiteru.

Pentru deplinirea parochiei vacante **Halmagielu**, protopresbiteratulu Halmagiului se escrie concursu cu terminulu de **aiegere 28 Decembre a. c.** cu acésta parochie suntu incopciate urmatórele beneficii anuale:

a) dela 200 numeri de case 25 cubule cucuruzu sfarmatu, computatu siniculu a 4 fl. — 100 fl.

b) dupa calcululu mediu a veniteloru parochiale stolare de 10 ani pe anu 305 fl. de totu venitulu cu ratu anualu 405 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acésta parochia suntu avisati recursele provediute cu testimoniu de teologia si de cualificatiune adresate comitetului parochialu ale trimite subsrisului pana la diu'a alegerii la Halmagiu.

In contielegere cu comit. parochialu.

Ioanu Groza m. p.
protop.

Pentru deplinirea definitiva a statiunei invetatoresci din **Banesci**, protopresbiteratulu Halmagiului cu terminulu de **aiegere 29 Decembre a. c.**

Emolumintele anualii 200 fl. v. a. 5 orgii de lemn lungi, cuartiru si gradina.

Doritorii de a ocupa acestu postu suntu avisati recursele provediute cu tote documintele prescrise in statutulu organicu ale adresa comitetului parochialu si ale trimite subsrisului pana la diu'a alegerii la Halmagiu.

In contielegere cu comit. parochialu

Ioanu Groza. m. p.
protop. si inspec. scolariu.

De órece antai'a data nu s'a aratatu nici unu concurinte, pentru ocuparea postului invetatorescu din **Valeadienii** pe basa otaririi comitetului parochialu din 1877 ddt. 26 Iuniu si la ordinaciunea ven. Cons. din 17 l. tr. Nr. 548 S, se publica de nou concursu cu terminu de o luna pre langa urmatórele emoluminte:

150 fl. salariu anualu in bani gata,

28 meti de cucuruzu ferimatu.

5 fl. pentru scripturistica

8 stengeni de lemn de focu pentru sine si pentru scóla.

2 jugere de livada si cuartiru liberu cu gradina de legume.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au se substerána suplicele loru prin oficiulu protteralu din Caransebesiu adresate catra comitetulu par. si provediute cu documintele prescrise de statutul org.

Caransebesiu 14. Novembre 1880.

Nicolae Andreeviciu. m. p.
protop. tractualu.

Pentru postulu de capelanu incuviintiatu de ven. Consistoriu diecesanu pre langa parochulu al 3. M. Eremia din **Ezerisu** se publica concursu cu terminu de 30 de dile pre langa emolumintele specificate si statorite in sensulu regulamentului pentru parochii §. 13. lit. a. b. c. d si e. si adeca:

$10\frac{3}{4}$ jug. parte aratura parte fenatiu, care facu $\frac{1}{3}$ parte din sesia parochiala.

$12\frac{1}{2}$ meti de cucuruzu in bóbe care facu $\frac{1}{3}$ parte diu birulu intregu anualu si

20 fl. v. a. din venitulu stolariu, socotititu dupa calcululu diametralu a celor 5 ani din urma.

Concurrentii au se substerána suplicele inzestrare cu documintele de cualificatiune prescrise de stat. org. si de norm. cons. pana la numitulu terminu prin oficiulu protopresb. din Caransebesiu.

Ezerisu in 13/25 Novembre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu prea on. d. protter tractualu.

Pentru ocuparea postului de capelanu classa II. langa veteranulu parochu Constantinu Martinoviciu din **Topolovetiu**, pin acésta se escrie concursulu, cu terminu de aiegere pe diu'a de **21. Decembrie st. vechiu a. c.**

Emolumintele suntu: 10. jugere din sessiunea numitului parochu; a trei'a parte din venitele stolari dela 135. nri de case, si totu a trei'a parte din biru, socotitu cete 20. oca de cucuruzu in bómbe, dela fiacare nru de casa.

Recusele adjustate conformu prescriseloru statutului organicu si adresate respectivului Comitetu parochialu, suntu pana la 20. Decembre a. c. a se tramite parintelui protopopu Georgiu Cratiunescu in Belinti u; avendu recurrentii conformu §-lui 8. din Regulamentu a se presentá in biseric'a deacolo spre a-si areta desteritatea in cantari ori cuventari bisericesci.

Topolovetiu 16. Novembre 1880.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **G. Cratiunescu m. p. prot.**